

ἢ ἂν τὸ παίρνουν ἐν πίστει . . . Σὲ ὅλα ταῦτα προσέχει ὁ περιεργος, καὶ τὰ σημειώνει, καὶ βαστάει λογαριασμό.

Πηγαίνει πάντα ζητώντας νὰ μάθῃ τῆς δουλειῆς τοῦ καθενός· ἐνῶ αὐτὸς δὲν λέγει τῆς ἰδικῆς του.

Περιφέρεται καὶ ἑξετάζει τίνος μαγερεῖο καπνίζει, καὶ τίνος ὄχι· καὶ βαστάει λογαριασμό στὰ μαγερεῖα ποῦ καπνίζουνε, καὶ σ' ἐκεῖνα ποῦ δὲν καπνίζουνε.

Παρατηρεῖ τί φορεῖ ὁ καθένας· τί φορεῖ ἡ γυναῖκα του· τί φοροῦν τὰ παιδιὰ του. Τοῦ μετράει πόσα ἔξοδεύει, καὶ τὰ παραβάλλει μὲ τὰ ἔσοδά του, καὶ κρίνει καὶ προλέγει τὸ τέλος του.

Ὁ μικροπρεπὴς τοῦτος περιεργος, γίνεται ἐνοχλητικὸς εἰς τοὺς ἄλλους, ὅσοι γνωρίζουν τὸν χαρακτῆρα του καὶ ἐπιτηροῦνται ἀπὸ αὐτόν. Εἶναι δὲ ἠθικῶς ἔλεεινὸς καὶ ἀξιοκαταφρόνητος.

Ο ΟΨΙΠΑΙΔΕΥΤΟΣ

Ἦν ὁ ψιπαιδεύτων τυχαῖες ἐναντίες περιστάσεις, ἢ σύστημα, κακῶς ἐννοημένο, ἐμποδίσανε νὰ λάβῃ ἔγκαιρον ἀνατροφὴν καὶ παιδείαν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ζωῆς του· ἐποχὴ ἐκεῖνη, στὴν ὁποία ἀνατροφή καὶ παιδεία ἀφομοιώνονται καὶ φυσικῶνται εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀτόμου.

Ὅταν ἠλικιωμένος ἐβάλθηκε νὰ σπουδάξῃ γράμματα, ἢ νὰ συνηθίσῃ σ' εὐγενικὴ ἐξευγενισμένην ἀγωγὴν, εὐρέθηκε τότε ὅτι ἡ ψυχὴ του ἦτον ἤδη σχηματισμένη, καὶ ἦτον βέβαια χοντροειδῆς· ἢ ὀλόκληρη μετάπλασὴ του ἦτον ἀδύνατη, καὶ μόνον ἡ ὀπωσοῦν καλλιτέρεψή του ἐφικτή.

Ἐπέτυχεν ὅθεν ὁ τοιοῦτος νὰ καλλιτερέψῃ κάπως τὸν ἑαυτόν του ἔξωπλεσα. Στὸν κόσμον ποῦ ἐγύρισε, ἀνεπτύχθηκε ὁ νοῦς του στὴν Εὐρώπην ποῦ ἐπῆγε ἔμαθε γιαντρός, ἔμαθε δικηγόρος· ἐσαναστράφηκε μὲ καλλιτεροῦς του, καὶ ἔμαθε νὰ φέρνεται.

« Καλὴ σου μέρα » καὶ « καλὴ σου ἑσπέρα » μ' αὐτόνε, καὶ δὲ μεταγνώσεις. Μὰ μὴν παρατρίβῃσαι ἀπάνω του, γιὰ τὸ τοῦ βγάξεις τὸ βερνίκι, τὸν εὐρίσκεις χοντρονε, καὶ δυσαρσετεῖσαι.

† ἌΝΔΡ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς φιλαλήθη κυρίαν . . . βαφομένην

ΨΕΜΜΑ 'ς τὸ νοῦ σου δὲν ἔμπορεῖς
νὰ βάλῃς, λές· ποιὸς ἀμφιβάλλει;
Ὅλοι τὸ βλέπουν πῶς φορεῖς
τὸ ψέμμα ἐπάνω 'ς τὸ κεφάλι . . .

ΣΑΤΑΝΑΣ